



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl samosoudcem JUDr. Jaroslavem Špičkou v hlavním líčení konaném dne 24. září 2018, takto:

Obžalovaný

████████████████████,

narozen ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, okres ██████████, t. č. ██████████, okres ██████████,

je vinen, že

dne 21.05.2017 v přesně nezjištěné době, nejpozději však do 19:11 hodin, na adrese ██████████ č. p. ██████████ v obci ██████████, okres ██████████, v úmyslu usmrtit čtyři několikadenní štěňata nezjištěné rasy, tato odebral z pelechu jejich matce, odnesl je do prostoru za objektem mateřské školy a při hranici pozemku s mateřskou školou naproti hřbitovní zdi v obci ██████████ je živé vložil do jámy o rozměrech 30x40 cm a hloubce 10 cm, kterou vykopal v travnatém porostu, navrstvil na ně drny a trávu, kdy si byl vědom, že bez vhodných teplotních podmínek a možnosti sání mateřského mléka od matky, tato budou bezdůvodně vystavena nepřiměřenému působení stresových vlivů a budou bezprostředně ohrožena na životě, přičemž v důsledku jeho

jednání postupně všechna štěňata v době od 21.05.2017 do doby jejich nálezu dne 23.05.2017 uhylnula, a to způsobem, který pro ně znamenal nepřiměřené utrpení,

tedy: týral zvíře zvláště trýznivým způsobem a týranému zvířeti způsobil takovým činem smrt,

čímž spáchal

přečin týrání zvířat podle §302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.**

Podle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku **se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 16 (šestnácti) měsíců.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku **se obžalovanému ukládá ochranné léčení protialkoholní ve formě ambulantní.**

Odůvodnění:

Obžalobou stání zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Příbrami ze dne 7.8.2018, sp. zn. 2Zt 8/2018, je obžalovanému [REDAKCE] kladeno za vinu, že dne 21.5.2017 spáchal přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

Obžalovaný v přípravném řízení dne 19.1.2018 využil svého práva a odmítl vypovídat, pouze uvedl, že si nic nepamatuje, byl na pouti v hospodě, „pili jsme a pak mám okno – výpadek paměti“.

Při hlavním líčení konaném dne 17.9.2018 uvedl, že pracuje jako [REDAKCE] na dohodu a žádá doručovat na adresu [REDAKCE]. K věci prohlásil „neudělal jsem to, nejsem si toho vědom“. Dále dodal, že byl v hospodě, něco popil, a absolutně si celý den nepamatuje.

Soud při objasňování skutkového stavu vycházel z důkazů provedených v hlavním líčení.

Podle protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací ze dne 23.5.2017 byla na venkovním zatravněném prostoru za objektem mateřské školky v obci [REDAKCE] č. p. [REDAKCE], nalezena 3 štěňata nezjištěné rasy, bez známek života, umístěná ve výkonu o hloubce 10 cm, šířce 20 cm a délce 30 cm.

Ve vzdálenosti 80 cm od výkopu na zatravněném posekaném prostoru bylo nalezeno další mrtvé štěně, položené na kusu látky – zácloně bílé barvy.

Podle znaleckého posudku z oboru zemědělství, odvětví veterinářství ze dne 23.10.2017 je vysoce pravděpodobné mateřství fenky jménem [REDAKCE].

Podle protokolu vyhotoveného Státním veterinárním ústavem v Praze ze dne 7.6.2017 svědčí pitevní nález pro netraumatický úhyn štěňat, pravděpodobně v důsledku termického šoku (podchlazení).

Podle sdělení Státní veterinární správy ze dne 9.6.2017 byla štěňata odebrána od feny ve stáří do 5 dnů a umístěna do nevhodných podmínek, především teplotních, bez možností sání mléka od matky. Došlo k podchlazení a hladovění štěňat, štěňata byla vystavena bezdůvodně nepřiměřenému působení stresových vlivů biologické a fyzikální povahy a z jiných než zdravotních důvodů byla omezena výživa štěňat včetně jejich napájení.

Štěňata se nemohla na místo nálezu dostat sama, musela zde být úmyslně odložena.

Ohledně místa nálezu štěňat, chovatele štěňat [REDAKCE] a okolností a příčin úhynu štěňat, se na základě důkazů provedených v hlavním líčení nenabízejí žádné pochybnosti.

Obžalobou je obžalovanému kladeno za vinu, že štěňata odebral jejich matce a živé je vložil do jámy, kterou vykopal a navrstvil na ně drny a trávu.

Obžalovaný se k žalovanému jednání nedoznal, případný svědek jeho jednání nebyl zjištěn, ale je usvědčován dalšími důkazy provedenými v hlavním líčení.

Svědkyň [REDAKCE] při hlavním líčení uvedla, že fena [REDAKCE] dne 17.5.2017 porodila 6 živých, životaschopných štěňat a odnosila je do kůlny na dvorku, kde je chránila a nikoho neznámého by k nim nepustila.

Dne 21.5.2017 byla v [REDAKCE] pout'. V době, kdy byla v hospodě, kam přijela pro svého partnera, volal obžalovaný telefonem, aby svědkyně vyřídila [REDAKCE], že „má dvě štěňata a at' je rád“.

Svědék [REDAKCE] v přípravném řízení dne 27.6.2018 uvedl, že když byl s bratrem sám doma, přišel obžalovaný, kterého zná pod jménem [REDAKCE] a řekl „at' si vezmem [REDAKCE] domů“. Neříkal proč, ani nikdy před tím o to nežádal, ale s bratrem mu vyhověli. Když [REDAKCE] odváděli, byla tam všechna štěňata, ale když [REDAKCE] odvedli zpátky, byla tam už jen dvě nebo tři štěňata.

Svědék [REDAKCE] v přípravném řízení dne 27.6.2018 uvedl stejně jako jeho bratr [REDAKCE], že když byli sami doma, přišel je obžalovaný požádat, aby si vzali [REDAKCE] domů, a oni mu vyhověli. Dále uvedl, že když se díval z okna kuchyně, viděl obžalovaného, jak nesl v ruce lopatu nebo rýč a černý igelitový pytel, který byl ještě složený a nepoužitý. Následně viděl obžalovaného s tím černým pytlíkem, ve kterém něco nesl.

Důkazy svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] soud posoudil jednotlivě i v jejich souhrnu a zjistil, že obžalovaný dne 21.5.2017 navštívil hospodu v obci [REDAKCE] a zde se uvedl do prosté opilosti středního až těžkého stupně.

Z dalších provedených důkazů soud zjistil, že obžalovaný se z hospody vrátil k bytu [REDAKCE] a požádal její nezletilé syny [REDAKCE] a [REDAKCE], aby si vzali fenu [REDAKCE] domů. Následně [REDAKCE] z okna bytu obžalovaného pozoroval, jak jde s lopatou nebo rýčem a prázdným pytlíkem ke kolně, kde zůstala štěňata, a později se vracel a v pytlíku něco nesl.

Provedené důkazy soud posoudil tak, že obžalovaný použil lopatu nebo rýč k vyhloubení výkopu, do kterého následně v pytli přenesl štěňata. Protože by fena [REDAKCE] štěňata bránila, požádal [REDAKCE] a [REDAKCE], aby fenu odvedli od štěňat do bytu.

Nikdo jiný, než pachatel, nemohl vědět, že v kolně zůstala dvě štěňata a právě o tomto počtu štěňat obžalovaný mluvil, když telefonicky hovořil s [REDAKCE].

Zjištěné skutečnosti, tj. žádost obžalovaného, aby byla fena odvedena od svých štěňat, pohyb obžalovaného s nářadím potřebným pro výkop a pro přemístění štěňat a telefonát obžalovaného o počtu štěňat soud posoudil tak, že obžalovaného spolehlivě usvědčují, že se dopustil žalovaného jednání. Žádné jiné vysvětlení provedených důkazů se ani nenabízí.

Při právním posouzení zjištěného skutkového stavu soud shledal, že jednáním popsáním ve výroku rozsudku obžalovaný naplnil všechny zákonné znaky přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť týral zvíře zvláště trýznivým způsobem a týranému zvířeti způsobil takovým činem smrt.

Subjektivní stránka skutkové podstaty trestného činu byla naplněna ve formě přímého úmyslu, neboť obžalovaný chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákoníkem.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl ke všem skutečnostem pro to podstatným.

Podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku je obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře na 6 měsíců až 3 léta.

Podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestního činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy.

Závažnost spáchaného činu není důvod přeceňovat, neboť se jedná o přečin a obžalovaný je ohrožen relativně mírným trestem.

Ohledně osobních, rodinných, majetkových a jiných poměrů soud zjistil, že obžalovaný je bezdětný, bez přítelkyně, nemajetný a žije v podnájmu, vydělává si brigádami.

Obžalovaný dosud nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupek, K jeho dřívějšímu způsobu života nelze mít žádných připomínek, a proto není důvod uvažovat o kriminálním narušení obžalovaného.

Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ze dne 2.4.2017 obžalovaný v kritické době jednal pod vlivem opilosti prosté, středního až těžkého stupně. Motiv jednání nevyplývá z jeho osobnostních rysů ani z jeho vztahu ke zvířatům. Z motivačního hlediska se uplatnila opilost, která mohla evokovat a zvýraznit vzpomínku na minulé konflikty s majitelem zvířat.

Zásadní význam má závěr znalce, že obžalovaný netrpěl a netrpí duševní poruchou ani duševní chorobou.

Vlivem opilosti byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného zmenšeny částečně a ovládací schopnosti podstatně.

Státní zástupce v závěrečné řeči zdůraznil, že obžalovaný musel být srozuměn se zvlášť trýznivým způsobem úhynu štěňat, nicméně s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného navrhnul ještě výchovný trest odnětí svobody a uložení ochranného léčení.

Po posouzení všech skutečností probraných v hlavním líčení jednotlivě i v jejich souhrnu soud vzal v úvahu, že se u obžalovaného jedná o vyvíjející závislost na alkoholu a opilost se podle znalce uplatnila v motivační struktuře.

Proto je třeba k nápravě obžalovaného uložit jednak přiměřenou sankci, ale vedle toho i medicínská opatření.

Proto soud uložil trest odnětí svobody ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby a jeho výkon podmíněně odložil na přiměřenou zkušební dobu.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku bylo dále uloženo ochranné léčení protialkoholní ve formě ambulantní, jak navrhnul soudní znalec.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému, tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem, jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odst. 3 tr. ř..

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Příbram 24. září 2018

JUDr. Jaroslav Špička
samosoudce